

Tisztelt Hölgyem és Uraim!

Engedjék meg, hogy megosszam Önökkel személyes örömeimet, amiért kedves barátomnak, Hager Rittának kiállítását itt, a Forrás Galériában köszönhetem! Így én abban a személyes helyzetben vagyok, hogy mint barát, ismerője lehetek művészetének és alkotásai folyamatának. Ez a személyes kapcsolat, talán még közelebb enged azokhoz a gondolatokhoz, az indíttatáshoz, amelyekből a művei születnek.

Az itt bemutatott alkotások, sorsa és hite regényévé váltak!

Történetet mesélnek, létük és létezésük van, melyek életre kelnek és útra indulnak.

Hiszen az alkotás, a mű, egyben a művész története. Belső világa, gondolata, véleménye, közlése.

Dolguk, hogy megszólítsanak!.....és a mű folytatódik bennünk és velünk!

Hiszen nekünk és értünk szólnak!

Hatnak ránk, gondolkodásra készítenek, elvezetnek a képzelet világába.

Megértésükkel, befogadásukkal, a maguk érzéseivel, érzelmeivel gazdagítva, folytatódnak!

Hiszen mi is mindannyian regényt írunk, az életünkkel, a megmaradt tárgyainkkal.

A művész a művében még többet ad! Épít, érvel és a megvalósult mű már az ő gondolatait, érzelmeit, szubjektumát, művészetét közvetíti.

Nekünk befogadóknak és elfogadóknak üzen, akik nézzük, akik értik, és akik érteni akarják Hager Ritta alkotásainak üzenetét.

A művek igazát, valójának igazságát és igazságát, szókimondását, töretlen hitét.

A megszólítás személyiségével, maradandóságával, értékével, etikájával és a mű időtlenségével!

Elindítva bennünk a megismerés vágyát, megmutatva nekünk azt a belső élményt, amely a művet igazzá teszi.

Mint ahogy Weöres Sándor vélekedik az igazi alkotásról:

„...az időtlen dereng át az időbeli világba...”

Ritta alkotásai gondolati önállóságukkal bizonyítják egyediségüket és egyetemességüket, hiszen rendelkeznek azzal a képességgel, kifejezési móddal, amellyel a fogalmat az érzékfelettit közvetíteni tudják. Képesek ezek érzékletes módon való ábrázolására. Közelebb hozva hozzánk az érzelmekkel bíró emberhez az eredőt, a gondolatot, a mű tartalmát. Egy rá jellemző eszköztárral, formavilággal és mindenben átsugárzó tartalmi üzenettel. Feltárva azokat a kapcsolatokat, amely a

konkrét és az absztrakt között létezik. Élményekben gazdag világa, a dimenziók láttatása, a lélek jelenlétét idézik.

Minden esetben megkísérli az általa megélt élményt, mint ahogy Weöres írja a művészet képességéről – „a mérhető időt” megmutatni.

Segítségül hívva az emberben lévő fantáziát, ezáltal megadva a felismerés örömét és lehetőségét.

Művei nyíltan, tisztán és őszintén beszélnek. Megelevenítve a hitet, amit életünkben megélhetünk, segít abban az igyekezetünkben, amely az érzelmi létünkben, a lelkünkben létezik.

Zárógondolatként engedjék meg, hogy felidézzem Reményik Sándor üzenetét:

„A Te lelkednek kettős kertje van, kétféle rózsafát öntözöl, s mint Nikodémus Mesteréhez éjjel: művészeted kertjébe úgy szököl. Halkan osonsz, halkan, lábujjhegyen, mintha meglopnál mindig valakit, - pedig csak imádkozol és alkotsz .....teremtessz vele mindig valamit...”

Köszönöm, hogy meghallgattak!

Tiszta szívemből gratulálok Rittának!

Simonffy Márta

Elhangzott 2013. szeptember 5-én, Hager Ritta Kossuth-díjas textilművész kiállításának megnyitó rendezvényén, a Forrás Galériában.